

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Pavly Lamichové a soudců JUDr. Dušana Schinzela a Mgr. Petra Mišianika ve věci

žalobců: **a) J B.,** narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX

b) V. B., narozená XXXX
bytem XXXX, XXXX

c) M. B., narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX

proti

žalovanému: **Družstvo singularistů Rozdrojovice, IČO: 06708153**
sídlem Na Dědině 7, 664 34 Rozdrojovice
zastoupený advokátem Mgr. Vladimírem Hamplem
sídlem Mendlovo náměstí 1, 602 00 Brno

o žalobě z rušené držby, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 11. 10. 2018 č. j. 42 C 231/2018-10

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadené části ve výrocích II. a III. ve vztahu mezi žalobci a) a b) a žalovaným **potvrzuje**.
- II. Ve vztahu mezi žalobcem c) a žalovaným se usnesení soudu prvního stupně v napadené části ve výrocích II., III. a IV. **zrušuje** a věc se mu v tomto rozsahu **vrací** k dalšímu řízení.
- III. Ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovaným se usnesení soudu prvního stupně ve výroku IV. mění tak, že žalovaný je povinen nahradit žalobci a) náklady řízení v částce 655,55 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovaným se usnesení soudu prvního stupně ve výroku IV. mění tak, že žalovaný je povinen nahradit žalobkyni b) náklady řízení v částce 1 865,55 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- V. Žalovaný je povinen nahradit žalobci a) a žalobkyni b) náklady odvolacího řízení každému z nich v částce 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Usnesením blíže označeným v záhlaví výše, jeho výrokem I., byl zamítnut návrh žalobců, jímž se domáhali uložení povinnosti žalovanému umožnit vlastníkům pozemku parc. č. XXXX, LV XXXX a parc. č. XXXX, LV XXXX v katastrálním území XXXX průchod a průjezd přes pozemek parc. č. XXXX, LV XXXX v katastrálním území XXXX, vedeno u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, a to v rozsahu vyznačeném šrafovaně na geodetické mapě ze dne 17. 7.

2018 č. 58/2018, vypracované společností HORAGEO, s.r.o., IČ:05949416, sídlem Obůrka 315, Blansko. Výrokem II. usnesení byla žalovanému uložena povinnost umožnit žalobcům a), b) a c) průchod a průjezd přes pozemek parc. č. XXXX, LV XXXX v katastrálním území XXXX, vedený u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj v rozsahu vyznačeném červeným šrafováním na geodetické mapě ze dne 17. 7. 2018 č. 58/2018, vypracované společností HORAGEO, s.r.o., IČ: 05949416, sídlem Obůrka 315, Blansko, která je nedílnou součástí tohoto usnesení. Výrokem III. usnesení soud žalovanému uložil obnovit původní stav odklizením navezeného materiálu z pozemku parc. č. XXXX LV XXXX v katastrálním území XXXX, vedeného u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno-venkov v rozsahu vyznačeném červeným šrafováním na geodetické mapě ze dne 17. 7. 2018 č. 58/2018, vypracované společností HORAGEO, s.r.o. IČ: 05949416, sídlem Obůrka 315, Blansko, která je nedílnou součástí usnesení ve lhůtě 10ti dnů od doručení tohoto usnesení. Výrokem IV. usnesení soud žalovanému uložil nahradit žalobcům, oprávněným společně a nerozdílně, náklady řízení v částce 5 000 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

2. Soud prvního stupně takto rozhodl, bez nařízení jednání, když vyšel z listin připojených žalobci k žalobě (informace o žalobou dotčených pozemcích z katastru, geometrický polohopisný plán na dělení parc. č. 215/45 z 24. 3. 1961, kupní smlouva ze dne 6.8.1960 uzavřená mezi E. K. jako prodávajícím a žalobci a), b) jako kupujícími, směnná smlouva ze dne 11. 6. 1961 uzavřená mezi Československým státem – MNV XXXX a žalobci a), b), rozhodnutí odboru výstavby MěNV v Brně č. výst. 4043/1961 ze dne 29. 7. 1961, situační plánek chaty, prov. boudy a oplocení parc. č. 215/50. fotografie prokazující navezení zeminy na cestu, výzva žalobců žalovanému a fyz. osobám J. Č., O. P., P. G. ze dne 18. 7. 2018, odpověď žalovaného na výzvu ze dne 30. 8. 2018, výpis z obchodního rejstříku žalovaného, geodetická mapa č. 58/2018 ze dne 17. 7. 2018) a výpisy z katastru nemovitostí, které soud pořídil z internetu. Věc posuzoval za použití ust. §§ 176 a násl. o. s. ř. upravujících řízení o žalobě z rušené držby a ust. §§ 987, 1003 odst. 1, 2 a § 1008 odst. 1 o. z. a dospěl především k závěru, že žaloba, podaná žalobci u soudu dne 1. 10. 2018, byla podána včas, tj. v šestitýdenní prekluzivní lhůtě uvedené v ust. § 1008 odst. 1 o. z., když vyšel z tvrzení žalobců, že narušení pokojné držby práva cesty po parc. č. XXXX (návoz zeminy na cestu) zjistili 13. 7. 2018 a o tom, že pokojný stav držby tohoto práva narušil žalovaný, se dozvěděli z jeho dopisu ze dne 30. 8. 2018, který jim byl doručen 3. 9. 2018.
3. Ze znění ustanovení § 178 o. s. ř. dále soud prvního stupně dovodil, i s poukazem na rozhodnutí NS ČR ze dne 19. 4. 2012 sp. zn. 22 Cdo 4115/2011 a komentářovou literaturu, že smyslem žaloby z rušené držby není ochrana práva ale ochrana pokojného stavu, tj. ochrana posledního stavu držby (possesorní ochrana), kdy pro úspěch žaloby postačí, prokáže-li žalobce, že je držitelem práva, které před zásahem žalovaného pokojně vykonával a že toto právo ke dni vyhlášení soudního rozhodnutí žalovaný ruší. Neproказuje, zda se jedná o držbu řádnou (§ 991 o. z.) nebo pravou (§ 993 o. z.)
4. Na základě dokazování výše zmíněnými listinami vzal soud prvního stupně za prokázáno, že žalobci po dobu desítek let pokojně vykonávali (drželi) právo průchodu a průjezdu přes pozemek parc. č. XXXX, ve vlastnictví 39 osob, mezi nimiž není žalovaný, který používali jako přístupovou cestu ke svým nemovitostem, a že do tohoto pokojného stavu zasáhl navezením zeminy žalovaný, čímž je z držby tohoto práva vypudil. Jejich žalobu, aby žalovanému byla uložena povinnost takového jednání se zdržet a obnovit v místě původní stav odklizením navezeného materiálu v rozsahu červeně vyšrafovaném na jimi k žalobě připojené geodetické mapě, proto považoval za důvodnou.
5. Naproti tomu žalobu nepovažoval za důvodnou v části, kterou se žalobci současně domáhali poskytnutí téže ochrany blíže neurčeným vlastníkům, s odůvodněním, že soud v řízení nezkoumá oprávněnost a pravost držby a takovým rozhodnutím by předjímal řešení otázek, které přísluší řešit až v řízení o petitorní žalobě.

6. Náklady řízení sestávající ze zaplaceného soudního poplatku soud přiznal podle výsledku řízení v něm úspěšným žalobcům.
7. Usnesení soudu prvního stupně napadl do vyhovujících výroků II. a III. a do výroku o nákladech řízení odvoláním žalovaný. Soudu prvního stupně vytýkal „fatální“ pochybení v procesním postupu v řízení, kdy soud postupoval jako by šlo o řízení o předběžném opatření, čímž zcela eliminoval jeho postavení účastníka řízení. To vzbuzuje pochybnost, zda o věci rozhodoval soudce, jemuž to příslušelo dle rozvrhu práce soudu. O existenci řízení se tak dozvěděl až z rozhodnutí soudu prvního stupně, přičemž mu soud ani nedoručil žalobu. Nemůže tak formálně ani vědět, jaké žalobě se má bránit. Z procesní úpravy řízení o žalobě z rušené držby v ustanovení §§ 176 a násl. o. s. ř. vyplývá, že pokud tato ustanovení nepřinášejí zvláštní pravidla pro ochranu rušené držby, postupuje se podle pravidel upravujících sporné řízení. Byť o této žalobě musí soud rozhodnout ve lhůtě 15ti dnů od podání žaloby, neznamená to, s ohledem na zásadu kontradiktornosti soudního řízení, že bude rezignovat na právo žalovaného na alespoň minimální vyjádření ve věci, které je nepřipustným porušením práva na spravedlivý proces. Podle ust. § 178 o. s. ř. se v řízení soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení, což znamená, že se má omezit jen na zjištění skutkového stavu, nikoliv jen na vyjádření jednoho z účastníků. Tím, že zákon vymezuje a ohraničuje zjištění potřebná pro rozhodnutí soudu, stanoví ve skutečnosti povinnost tvrzení a povinnost důkazní stíhající oba účastníky. Pokud mu nedoručil žalobu a nedal možnost písemně se k ní vyjádřit a navrhnout důkazy dle § 114a odst. 2 písm. a) o. s. ř., zatížil soud řízení zcela zásadní vadou, která může mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Poukázal na Komentář Občanský zákoník Petrov, Výtisk, Beran a kol., C.H. BECK Praha 2017, str. 1013, bod 10., dle něhož, „*pokud soud nenařídí jednání, musí žalovaného vždy vyzvat k vyjádření a předložení důkazů za podmínky § 114a odst. 2 písm. a) o. s. ř., jinak poruší práva žalovaného na spravedlivý proces*“. S ohledem na tento procesní postup soudu prvního stupně v řízení se nemohl vyjádřit ani k včasnosti podání žaloby a formálně uplatnit námitku nepravé držby, obsaženou již v jeho dopisu žalobcům ze dne 30. 8. 2018.
8. Závěr soudu prvního stupně o včasnosti podané žaloby žalovaný považoval za nesprávný, neboť se žalobcem c) o této věci jednal již 6. 8. 2018, což žalobci v žalobě záměrně nezmínili a prekluzivní lhůta k podání žaloby jim tak uplynula nejpozději dne 17. 9. 2018. Dne 6. 8. 2018 se žalobce c) zúčastnil schůze představenstva žalovaného, neboť chtěl přímo na plénu představenstva žalovaného probrat svou žádost na odklizení materiálu navezeného žalovaným na pozemek parc. č. 867/1. Na této schůzi mu bylo potvrzeno, že navezení zeminy provedl žalovaný a důvody proč tak učinil. Tyto skutečnosti, je možno prokázat výsledkem osob přítomných na této schůzi.
9. Námitku nepravé držby žalovaný uplatnil již v dopisu žalobcům ze dne 30. 8. 2018, soud prvního stupně se jí však nezabýval a jemu tuto možnost, s ohledem na vadný procesní postup v řízení, nedal. Tím došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci. Dle výše zmíněného Komentáře k Občanskému zákoníku lze v rámci procesní obrany proti žalobě z rušené držby namítat držbu práva, které jej k rušení opravňuje, držitelův souhlas, nepravou držbu dle § 1007 odst. 1 druhá věta o. z., uplynutí lhůty dle § 1008 o. z., že žalovaný nemůže splnit, čeho se žalobce domáhá, může popírat skutečnosti a vyvracet důkazy, ohledně nichž má povinnost tvrzení a důkazní povinnost žalobce. Veřejnoprávní rozhodnutí odboru výstavby MěNV v Brně ze dne 29. 7. 1961 s částí projektové dokumentace k tomuto rozhodnutí, z níž se podává, že projekt počítal s přístupovou cestou o šíři 3 m k pozemku a chatě žalobců přes pozemek, nyní parc. č. XXXX, nebylo soukromoprávním úkonem vlastníka, které by mohlo založit oprávnění žalobců tento pozemek užívat.
10. Závěrem odvolání žalobce navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení, případně jeho změnu tak, že žaloba bude zamítnuta a žalobcům uložena povinnost nahradit mu náklady řízení.

11. Žalobci a), b) navrhli obsahem písemného vyjádření k odvolání potvrzení napadeného usnesení. Zcela odmítli tvrzení žalovaného, že by se užívání předmětného pozemku jako přístupové cesty ke svým nemovitostem zmocnili svévolně, lstí a v tajnosti. Cesta existuje po celá desetiletí a k činu jejího zasypaní, jehož původce se snažili zjistit, se přihlásil žalovaný až dopisem, který jim zaslal. O čem se žalovaným jednal žalobce c) - jejich syn, jim není známo. Pro postup žalovaného, který je vůči nim nekomunikativní, navrhli uložit mu povinnost nahradit jim náklady vynaložené na zhotovení geodetické mapy vymezující cestu na pozemku v částce 3 630 Kč. Dále požadoval každý z nich v odvolacím řízení paušální odměnu v rozsahu 2 x 300 Kč.
12. Žalobce c) v písemném vyjádření k odvolání poukázal na zákonnou lhůtu, v níž musí soud rozhodnout o žalobě z rušené držby, kterou jsou limitovány možnosti stran řízení. Tvrzení žalovaného o nepravé držbě shledával neodpovídajícím realitě. K vědomosti o konkrétním rušiteli držby obsáhle popsal aktivity, které vyvinul k získání této vědomosti. Připustil, že 6. 8. 2018 se skutečně dostavil na obecní úřad, kde bylo přítomno 8-10 jemu zcela neznámých osob, zde se hovořilo o stromech vedle chaty na pozemku parc. č. XXXX a zmínil zde zasypaní cesty, neboť měl jasné povědomí, že tak učinil některý ze spoluvlastníků pozemku. Konkrétně mu nebylo řečeno, kdo cestu zavezl, kdy a proč, a nešlo dojít přesvědčivě k vědomosti, že fyzické zasypaní provedla právnická osoba. Nebyl žádný důvod podávat k soudu návrh po zákonné lhůtě. Pokud by teoreticky podal žalobu proti právnické osobě či kterémukoliv spoluvlastníku, nebyl by schopen to nijak dotvrdit, natož dokazovat. K zasypaní cesty se přihlásil explicitně žalovaný až v dopisu z 30. 8. 2018, který mu byl doručen 3. 9. 2018.
13. V písemném vyjádření ze dne 25. 4. 2019, doručeném odvolacímu soudu na jednání toho dne, žalobce c) dovozoval, že tím, že žalovaný zpochybňuje nárok žalobců na užívání předmětné cesty na základě veřejnoprávních úkonů z roku 1961, akceptuje tvrzení žalobců, že předmětná cesta existuje minimálně od tohoto roku; jeho tvrzení o nepravé držbě je tak zcela irrelevantní. Poukazuje na to, že u soudu je proti žalobcům podána některými ze spoluvlastníků pozemku žaloba, která se patrně týká téže cesty, z čehož se podává, jaké byly možnosti relevantně označit narušitele držby. K čestným prohlášením osob přítomných na jednání 6. 8. 2018 založeným ve spisu, které zhodnotil jako dílem nepravdivá, dílem zavádějící a zjevně rozporná, uvedl, že zasypaní cesty bylo dílem jím nezjištěné fyzické osoby a skutečnost, že se k tomu v dopisu z 30. 8. 2018 přihlásil žalovaný, pro něj bylo překvapením. V tomto dopisu není žádné zmínky o předchozím jednání, když hned úvodem tohoto dopisu je uvedeno „reagujeme na Váš dopis ze dne 18. 7. 2018“ Má za to, že nikoliv jedním prefabrikovaným prohlášením, ale výsledkem svědků navržených žalovaným, jejichž osobní angažovanost na výsledku řízení je jasná, by vyšly najevo rozpory a nejasnosti.
14. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), k tomu oprávněnou osobou (§ 201 o. s. ř.), proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.) a z odvolacích důvodů uvedených v ust. § 205 odst. 2 o. s. ř., přezkoumal z jeho podnětu napadené usnesení, vyjma jeho zamítavého výroku I., který nebyl odvoláním dotčen a nabyl již proto právní moci, jakož i postup soudu prvního stupně v řízení kritizovaný žalovaným.
15. Byť odvolací soud mohl souhlasit se žalovaným, že ani krátká lhůta uvedená v ust. § 177 odst. 1 o. s. ř., by v zásadě neměla být na překážku k tomu, aby soud žalovanému před rozhodnutím doručil žalobu, počítá toto ustanovení s tím, že ve věci není třeba u soudu prvního stupně nařizovat jednání, a komentář (Jirsa) k ustanovení § 180 o. s. ř. nevylučuje, aby žalovanému byla žaloba doručena do vlastních rukou až s rozhodnutím soudu. Jak patrně ze spisové značky přidělené věci u soudu prvního stupně (42 C 231/2018), nebyla věc zapsána jako předběžné opatření (v takovém případě by bylo označena jako Nc), ale jako sporná věc a jako taková byla přidělena dle rozvrhu práce soudci, jemuž u Okresního soudu Brno-venkov přísluší projednávat a rozhodovat věci případnoucí do senátu 42 C. Za procesní pochybení soudu prvního stupně je proto třeba v tomto případě považovat pouze skutečnost, že žalovanému nedoručil žalobu ani spolu s rozhodnutím, které ve věci vydal. Toto pochybení však bylo zhojeno odvolacím soudem.

16. Připouští-li se doručení žaloby až s rozhodnutím soudu, přesouvá se obrana žalovaného proti žalobě do odvolacího řízení, kdy k projednání odvolání odvolací soud vždy nařídí, v souladu s ust. § 214 odst. 1 písm. c) o. s. ř., jednání. U tohoto jednání se pak zabývá všemi námitkami proti žalobě a provádí k tvrzením účastníků dokazování. Takto judikoval Ústavní soud např. v nálezu ze dne 16. 6. 2016 sp. zn. IV. ÚS 3623/15 dle něhož „*V řízení ve věcech ochrany z rušené držby (§ 176 až 180 občanského soudního řádu) soud ve věci samé rozhoduje usnesením a jednání není třeba nařizovat. To však platí pouze pro nalézací řízení. K projednání odvolání proti rozhodnutí ve věci samé odvolací soud musí nařadit jednání. To platí tím spíše, doplňuje-li dokazování. Opačný postup porušuje právo odvolatele na spravedlivý proces, chráněné ustanovením čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.*“
17. V tomto případě neshledal odvolací soud důvod opakovat listinné důkazy, připojené žalobci k žalobě, z nichž vyšel soud prvního stupně, při jejich nikým nezpochybněném obsahu, proto u odvolacího jednání provedl důkaz pouze čtením čestného prohlášení osob O.P., J. Č., E. B., M. P., P. P., P. G. V. B., K.P. a A.G., co do obsahu zcela totožných, vyjadřujících se ke schůzi představenstva žalovaného konané dne 6. 8. 2018, dle nichž byl na této schůzi osobně přítomen také žalobce c). Dle těchto čestných prohlášení se na této schůzi jednalo mimo jiné „*o navezení materiálu na pozemek XXXX LV XXXX v k. ú. XXXX družstvem*“ o čemž měl být žalobce c) výslovně informován, zajímal se o to, zda družstvo hodlá zavést i další průjezdy lesem a závěrem schůze mu bylo sděleno, že se družstvo poradí a dají jemu a jeho rodičům vědět.
18. Žalobce c) obsah těchto čestných prohlášení zpochybňoval, jakož že by se na předmětné schůzi řešil konkrétně původce navezení zeminy. Žalovaný proto navrhl, stejně jako v odvolání, řízení doplnit výsledkem všech osob, jejichž čestná prohlášení soudu předložil.
19. Všichni žalobci mají v řízení postavení samostatných společníků. S ohledem na to, že předloženými listinami a obsahem vyjádření žalobců a), b) k odvolání nelze mít za prokázáno, že by se tito žalobci dozvěděli o tom, kdo konkrétně je původcem navezení zeminy na přístupovou cestu na pozemku parc. č. XXXX od žalobce c), vyšel odvolací soud shodně se soudem prvního stupně ze zjištění, že se o tom žalobci a), b) dozvěděli až dopisu žalovaného ze dne 30. 8. 2018, o němž lze mít za reálné jeho doručení těmito žalobcům, jak tvrdí, v pondělí 3. 9. 2018. Z toho plyne, že tito dva žalobci podali žalobu včas.
20. Totéž nelze s určitostí dovodit ve vztahu k žalobci c), o němž žalovaný tvrdí a chce prokázat, že se o konkrétním narušiteli držby dozvěděl již na schůzi jeho představenstva dne 6. 8. 2018, což by v případě, že by to bylo prokázáno, muselo vést ve vztahu k tomuto žalobci k zamítnutí žaloby pro prekluzi (§ 1008 odst. 1 o. z.). K této skutečnosti nebylo soudem prvního stupně provedeno žádné dokazování, nelze je proto provádět v odvolacím řízení. Z těchto důvodů odvolací soud usnesením soudu prvního stupně v napadených výrocích II. a III. a IV. ve vztahu mezi žalobcem c) a žalovaným, za použití ust. § 219a odst. 2 o. s. ř., zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř.).
21. Dále odvolací soud přezkoumal správnost závěrů soudu prvního stupně, na základě nichž žalobě žalobců a) b) vyhověl, a neshledal důvodu rozhodnout jinak než soud prvního stupně, neboť důkazy, které na podporu žaloby předložili žalobci, má stejně jako soud prvního stupně za prokázáno, že cestu vedoucí přes pozemek parc. č. 867/1 v rozsahu vyšrafovaném červeně na geodetické mapě připojené k žalobě, žalobci užívali dlouhodobě fakticky a nerušeně až do července 2018, kdy na ni navezl žalovaný zeminu, pro přístup k jejich nemovitostem, čímž je z držby práva tuto cestu užívat vypudil.
22. Smyslem žaloby z rušené držby není ochrana práva, ale pokojného stavu. Tato žaloba směřuje pouze k ochraně posledního stavu držby a k jeho navrácení; nejde tedy o žalobu o právu (petitorní žalobu) ale o žalobu o faktickém stavu, jíž se žalobce domáhá possessorní ochrany. V důsledku toho může být žalobci possessorní ochrana poskytnuta i tam, kde je zjevné, že mu žádné subjektivní právo nepřísluší. Takto judikoval také Ústavní soud např. v usnesení ze dne 1. 2. 2018 sp. zn. IV. ÚS 209/18 dle něhož „*Předmětem posouzení v řízení o žalobě z rušené držby není*

autoritativní rozhodnutí, zda některému z účastníků svědčí právo, ale ochrana pokojného stavu“. Je-li pak takovou držbou zasahováno neoprávněně do vlastnického práva, je prostředkem ochrany proti takovému neoprávněnému zásahu žaloba vlastníka na ochranu vlastnického práva (petitorní žaloba), kdy v řízení prokazuje, že zásah je neoprávněný. Tohoto prostředku ochrany svých práv zřejmě již také využili vlastníci pozemku, podali-li proti žalobcům, jak to tvrdí žalobce c), žalobu na ochranu vlastnického práva.

23. Pokud žalovaný namítá, že se v případě žalobců jedná o držbu nepravou dle ust. § 993 o. z. do níž se žalobci vetřeli svémocně, potajmu nebo lstí a soudu prvního stupně vytýká, že se touto, podle něj přípustnou obranou proti žalobě nezabýval, ač byla obsahem jeho dopisu z 30. 8. 2018, který měl soud prvního stupně v době jeho rozhodování k dispozici, pak byť se soud prvního stupně z tohoto pohledu věcí nezabýval, lze uvést, že tato námitka má místo jen tam, kde žalobce získal tímto způsobem držbu od žalovaného, což není tento případ, neboť není pochyb o tom, že žalobci od žalovaného držbu práva cesty nezískali, ani získat nemohli. Toto posouzení má oporu v komentářové literatuře k ust. § 178 o. s. ř., autor JUDr. Jiří Spáčil CSc.
24. Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích II. a III. ve vztahu mezi žalobci a) b) a žalovaným, za použití ust. § 219 o. s. ř., potvrdil.
25. Ve vztahu mezi žalobci a) a b) a žalovaným tímto rozhodnutím řízení končí, odvolací soud proto musel rozhodnout o nákladech řízení ve vztahu mezi těmito účastníky řízení.
26. Žalobci a), b) uspěli v řízení před soudem prvního stupně ve dvou ze tří uplatněných nároků (vyhovující rozhodnutí o nárocích uvedených ve výrocích II. a III. usnesení oproti zamítnutí žaloby ohledně nároku uvedeného ve výroku I.), mají proto podle tohoto výsledku řízení, za použití ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. právo, každý z nich, na jednu třetinu nákladů vynaložených v řízení. Tyto náklady se sestávají u každého z nich z poměrné části zaplaceného soudního poplatku třemi žalobci tj. částky 1 666,66 Kč, paušální náhrady 300 Kč dle § 2 odst. 3 ve spojení s § 1 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 254/2015 Sb. za podanou žalobu a u žalobkyně b) dále z nákladů vynaložených na vyhotovení geodetické mapy ve výši 3 630 Kč dle faktury, kterou tato žalobkyně soudu předložila. Jedna třetina těchto částek představuje u žalobce a) částku 655,55 Kč a u žalobkyně b) částku 1 865,55 Kč.
27. V odvolacím řízení, jehož předmětem byl již pouze přezkum výroků II. a III usnesení soudu prvního stupně, byli žalobci a), b) plně úspěšní, přísluší jim proto v tomto řízení vůči žalovanému právo na náhradu nákladů tohoto řízení v plné výši. Jejich náklady v odvolacím řízení tvoří u každého z nich paušální náhrada dle § 2 odst. 3 ve spojení s § 1 odst. 3 písm. a), c) vyhl. č. 254/2015 Sb. 2 x 300 Kč za podání písemného vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu.
28. Lhůta k plnění nákladů řízení má oporu v ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Brno 25. dubna 2019

JUDr. Pavla Lamichová, v. r.
předsedkyně senátu